

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács)

2023. január 30.*

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – A fellebbezések megengedhetősége – A Bíróság eljárási szabályzatának 170b. cikke – A felmerülő kérdésnek az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából fennálló jelentőségét bizonyító kérelem – A fellebbezés megengedhetősége”

A C-580/22. P. sz. ügyben,

a **bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH** (székhelye: Bonn [Németország], képviseli: T. Wendt Rechtsanwalt)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2022. szeptember 1-jén benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)**

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Bayerischer Rundfunk** (székhelye: München [Németország]),

a **Hessischer Rundfunk** (székhelye: Frankfurt am Main [Németország]),

a **Mitteldeutscher Rundfunk** (székhelye: Lipcse [Németország]),

a **Norddeutscher Rundfunk** (székhelye: Hamburg [Németország]),

a **Rundfunk Berlin-Brandenburg** (székhelye: Berlin [Németország]),

a **Saarländischer Rundfunk** (székhelye: Saarbrücken [Németország]),

a **Südwestrundfunk** (székhelye: Mainz [Németország]),

a **Westdeutscher Rundfunk Köln** (székhelye: Köln [Németország]),

a **Radio Bremen** (székhelye: Bréma [Németország])

* Az eljárás nyelve: német.

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács),

tagjai: L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese, M. Safjan (előadó) és N. Jääskinen bírák,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az előadó bíró javaslatára és G. Pitruzzella főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Fellebbezésével a bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH az Európai Unió Törvényszéke 2022. június 16-i bonnanwalt kontra EUIPO – Bayerischer Rundfunk és társai (tagesschau) végzésének (T-83/20, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2022:369) hatályon helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította a bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft által az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának a fellebbező és az elsőfokú eljárásba beavatkozó felek közötti, megszűnés megállapítására irányuló eljárással kapcsolatban 2019. december 12-én hozott határozatának (R 1478/2019-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezése iránti keresetet.

A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről

- 2 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikkének első bekezdése értelmében, amennyiben az EUIPO valamely független fellebbezési tanácsa által hozott határozatra vonatkozóan a Törvényszék által hozott határozat ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előzetesen határoz a fellebbezés befogadhatóságáról.
- 3 Ezen alapokmány 58a. cikkének harmadik bekezdése szerint a fellebbezés a Bíróság eljárási szabályzatában meghatározott részletes szabályoknak megfelelően teljes egészében vagy részben befogadható, ha az az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel.
- 4 E szabályzat 170a. cikkének (1) bekezdése értelmében az említett alapokmány 58a. cikkének első bekezdése szerinti helyzetekben a fellebbezőnek a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti olyan kérelmet kell mellékelnie a fellebbezéséhez, amelyben kifejti a fellebbezés által az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából felvetett jelentős kérdést, és amely tartalmazza az ahhoz szükséges összes adatot, hogy a Bíróság e kérelemről határozhasson.
- 5 A szabályzat 170b. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében a Bíróság a lehető leghamarabb, indokolt végzéssel határoz a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről.

A fellebbező érvei

- 6 A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek alátámasztása érdekében a fellebbező azt állítja, hogy fellebbezése az uniós jog egységessége, koherenciája és fejlődése szempontjából jelentős kérdéseket vet fel.
- 7 Ez a helyzet az első fellebbezési jogalap első részével, amelyben a fellebbező elsődlegesen azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 33. és azt követő pontjaiban megállapította, hogy az ügyvéd ügyféltől való függetlenségére vonatkozó ítélkezési bírósági gyakorlat, amely többek között a 2022. március 24-i PJ és PC kontra EUIPO ítéletből (C-529/18 P és C-531/18 P, EU:C:2022:218) következik, akkor is alkalmazandó, ha az ügyfél jogi személy.
- 8 Másodlagosan, ezen első jogalap második részében a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszéknek mindenképpen figyelembe kellett volna vennie azt, hogy az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 63. cikkének (1) bekezdése szerinti megszűnés megállapítására irányuló eljárás közérdeket szolgál, és ez az érdek egybeesik minden potenciális képviselő érdekével, így a megszűnés megállapítását kérelmező személyt képviselő ügyvéd a saját érdekében is eljár.
- 9 A fellebbezés második jogalapja azt a jelentős kérdést veti fel, hogy a Törvényszék a kereset vagy a fellebbezés elfogadhatatlanként történő elutasítását megelőzően az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikke alapján köteles-e azt közölni az érintett féllel, hogy lehetővé tegye számára, hogy megfelelően képviseltesse magát, amennyiben nem ez a helyzet.

A Bíróság álláspontja

- 10 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a fellebbezőnek kell bizonyítania, hogy a fellebbezésében felvetett kérdések jelentősek az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 11 Ezen túlmenően, amint az az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikkének – az eljárási szabályzat 170a. cikkének (1) bekezdésével és 170b. cikke (4) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett – harmadik bekezdéséből következik, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek tartalmaznia kell az ahhoz szükséges összes olyan adatot, amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy határozhasson e kérelemről, és – a fellebbezés részleges megengedhetősége esetén – meghatározhassa a fellebbezés azon jogalapjait vagy részeit, amelyekre a válaszbeadványnak ki kell terjednie. Mivel ugyanis a fellebbezések előzetes befogadhatóságának az ezen alapokmány 58a. cikkében említett mechanizmusa arra irányul, hogy az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdésekre korlátozza a Bíróság felülvizsgálatát, a Bíróságnak a fellebbezés keretében kizárólag az ilyen kérdéseket felvető és a fellebbező által kialakított jogalapokat kell vizsgálnia (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Jaeger Company Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21. pont; 2022. november 16-i EUIPO kontra Nowhere végzés, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 24. pont).
- 12 Ily módon a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek minden esetben egyértelműen és pontosan kell tartalmaznia a fellebbezés alapjául szolgáló jogalapokat, ugyanilyen pontosan és egyértelműen kell meghatároznia az egyes jogalapok által felvetett

jogkérdést, pontosítania kell, hogy ez a kérdés jelentős-e az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából, és konkrétan kell kifejtenie azokat az okokat, amelyek miatt az említett kérdés jelentős a hivatkozott kritériumra tekintettel. Konkrétan a fellebbezési jogalapokat illetően a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek pontosítania kell azt az uniós jogi rendelkezést vagy azt az ítélkezési gyakorlatot, amelyet a fellebbezéssel megtámadott ítélet, illetve végzés megsértett, tömören ki kell fejtenie, hogy a Törvényszék mennyiben alkalmazta állítólagosan tévesen a jogot, továbbá jeleznie kell, hogy ez a téves jogalkalmazás milyen mértékben befolyásolta a megtámadott ítéletben, illetve végzésben szereplő megoldást. Amennyiben a hivatkozott téves jogalkalmazás az ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásából ered, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemben tömören, ugyanakkor – a fellebbezés tárgyát képező ítélet vagy végzés fellebbező által megkérdőjelezett pontjainak, egyúttal pedig a Bíróság vagy a Törvényszék határozatában figyelmen kívül hagyott pontok megjelölésével – egyértelműen és pontosan ki kell fejteni először is, hogy hol található az állítólagos ellentmondás, másodszor pedig azokat a konkrét okokat, amelyek miatt ez az ellentmondás jelentős kérdést vet fel az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 13 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem két pontos és egyértelmű jogalapot tartalmaz, amelyek egyrészt az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikke harmadik bekezdésének alkalmazására vonatkozó bírósági ítélkezési gyakorlat téves alkalmazásán, másrészt pedig a Charta 47. cikkének megsértésén alapulnak.
- 14 Másodszor, ami az első jogalapot illeti, rá kell mutatni arra, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem a jogilag megkövetelt módon kifejti, hogy az ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásából eredő állítólagos hiba milyen mértékben befolyásolta a megtámadott végzés eredményét, és ismerteti azon konkrét okokat, amelyek miatt egy ilyen hiba – feltéve, hogy bizonyítást nyer – az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel. E kérelemből ugyanis kitűnik, hogy az állítólagos hiba abban áll, hogy a 2022. március 24-i PJ és PC kontra EUIPO ítélet (C-529/18 P és C-531/18 P, EU:C:2022:218) 81. pontjából eredő ítélkezési gyakorlatot – amely szerint abban a helyzetben, amikor a természetes személy ügyfél az ügyvédi iroda alapító tagja és társtulajdonosa, és ennél fogva tényleges ellenőrzést gyakorolhat a munkatárs felett, úgy kell tekinteni, hogy a munkatárs ügyvéd és a társtulajdonos ügyfél között fennálló kapcsolatok nyilvánvalóan sértik az ügyvéd függetlenségét – a Törvényszék a megtámadott végzés 33. és azt követő pontjaiban a jogi személy fellebbezőre alkalmazta. Márpedig a kérelem szerint ilyen hiba megállapítása esetén a Törvényszék előtti kereset elfogadható lett volna.
- 15 A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem benyújtóját terhelő bizonyítási tehernek megfelelően a fellebbezőnek bizonyítania kell, hogy – az általa a fellebbezésben hivatkozott jogkérdésektől függetlenül – a fellebbezés az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést, illetve kérdéseket vet fel, mivel e kritérium hatálya túllép a fellebbezéssel megtámadott ítélet, végső soron pedig a fellebbezés keretén (2022. november 16-i EUIPO kontra Nowhere végzés, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 16 E bizonyítás körében az adott ügyre jellemző konkrét elemekkel, és nem csupán általános jellegű érvekkel kell bizonyítani az ilyen kérdések fennállását és jelentőségét (2022. november 16-i EUIPO kontra Nowhere végzés, C-337/22 P, EU:C:2021:908, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 17 Márpedig a jelen ügyben a fellebbező egyrészt megjelöli az első jogalapjában felvetett kérdést, amely lényegében arra irányul, hogy a 2022. március 24-i PJ és PC kontra EUIPO ítélet (C-529/18 P és C-531/18 P, EU:C:2022:218) 81. pontjából eredő, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikke harmadik bekezdésének alkalmazására vonatkozó ítélkezési gyakorlat azt jelenti-e, hogy az ügyvéd függetlenségének nyilvánvaló megsértése akkor is fennáll, ha az ügyfél olyan jogi személy, amelynek vezetője az ügyfelet képviselő ügyvédet alkalmazó ügyvédi iroda tulajdonosa.
- 18 Másrészt a felperes hangsúlyozza, hogy az első jogalapjával felvetett jogkérdés túllép annak keretein, mivel az e kérdésre adandó válasz a védjegy jog területén jóval túlmutató útmutatásokat ad az ügyfél képviseletével, és ebből következően a keresetek elfogadhatóságával kapcsolatban. Emellett a fellebbező kifejti azokat a konkrét okokat, amelyek miatt ez a kérdés az uniós jog egységessége, koherenciája és fejlődése szempontjából jelentősnek minősül.
- 19 Harmadszor, ami a második fellebbezési jogalap által felvetett kérdést illeti, meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem a jogilag megkövetelt módon kifejti, hogy az ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásából eredő állítólagos hiba milyen mértékben befolyásolta a megtámadott végzés eredményét, és azon konkrét okokat, amelyek miatt egy ilyen hiba – feltéve, hogy bizonyítást nyer – az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából fontos kérdést vet fel.
- 20 E kérelemből ugyanis kitűnik, hogy az állítólagos téves jogalkalmazás lényegében abban áll, hogy a Törvényszék nem közölte vele, hogy nem képviselte őt megfelelően ügyvéd a Törvényszék eljárási szabályzata 51. cikkének (1) bekezdése és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik és negyedik bekezdése értelmében, és nem tette lehetővé számára, hogy megfelelően képviseltesse magát. Ezenkívül a fellebbező jogilag megkövetelt módon kifejti, hogy az a körülmény, hogy a Törvényszék a keresete elfogadhatatlanságának megállapítását megelőzően nem tette lehetővé számára, hogy megfelelő időben megváltoztassa a képviselőjét, befolyásolta a megtámadott végzés eredményét. Ellenkező esetben ugyanis a fellebbezőnek lehetősége lett volna elkerülni azt, hogy keresetét elfogadhatatlannak nyilvánítsák.
- 21 Végül egyrészt a fellebbező megjelölte a második jogalapjában felvetett kérdést, amely lényegében arra irányul, hogy amennyiben a Törvényszék szerint a felet nem képviseli megfelelően ügyvéd a Törvényszék eljárási szabályzata 51. cikke (1) bekezdésének és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikke harmadik és negyedik bekezdésének együttes rendelkezései értelmében, a Charta 47. cikke magában foglalja-e, hogy a Törvényszéknek a keresetet elutasító határozat meghozatala előtt közölnie kell-e ezt a helyzetet ezzel a féllel, és lehetővé kell-e tenni számára, hogy megfelelően képviseltesse magát. Másrészt a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemből kitűnik, hogy a Törvényszék azon esetleges kötelezettségének jelentősége, hogy a keresete elfogadhatatlanságának megállapítását megelőzően lehetővé tegye a felperes számára, hogy képviselőt válthasson, meghaladja a megtámadott végzés kereteit. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ilyen kérdés nem az uniós jog valamely sajátos területéhez kapcsolódik, hanem a Törvényszék előtti jogviták valamennyi olyan típusához, amelyek esetében az Európai Unió Bírósága alapokmánya 53. cikkének első bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikkének harmadik bekezdése értelmében kötelező az ügyvéd általi képviselet.

- 22 A fellebbező által előadottakra figyelemmel meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti jelen kérelem a jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy a fellebbezés az uniós jog egységessége, koherenciája és fejlődése szempontjából fontos kérdéseket vet fel.
- 23 A fenti megfontolásokra tekintettel a fellebbezést teljes egészében megengedhetőnek kell nyilvánítani.

A költségekről

- 24 A Bíróság eljárási szabályzata 170b. cikkének (4) bekezdése értelmében, ha a fellebbezést az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58a. cikkének harmadik bekezdésében meghatározott kritériumokra tekintettel egészében vagy valamely részében megengedhetővé nyilvánítják, az eljárás ezen eljárási szabályzat 171–190a. cikkének megfelelően folytatódik.
- 25 Az említett eljárási szabályzat 137. cikke alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni.
- 26 Következésképpen, mivel a Bíróság helyt adott a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek, a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) a következőképpen határozott:

1) A fellebbezés megengedhető.

2) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások